

מתלוננת יפה אהרונוב לפני ואחרי תקיפת בעלה עם לבנה בפרצוף

יפה ביקשה מן הקצין שיתקשר בטלפון ויזמין עזרה ראשונה, אך הוא לא הצליח להשיג אמבולנס. אז התקשר לתחנת המישטרה בפתח-תיקוה, הורה לשלוח אליו אמבולנס וניידה.
באותה עת היה גם אהרונוב בחצר ביתו של דבס. הוא לא זז משם, ולא גילה התנגדות למעצרו על-ידי השוטרים שהגיעו בניידה. אהרונוב נסע עם אשתו לבית החולים ביילינסון, ואחרי-כך ירד בתחנת המישטרה בפתח-תיקוה. בחקירתו הראשונה סירב לומר דבר, באמרו שמה שיש לו לספר, יגלה רק במישפט.
חקירה על-ידי חבר. את החקירה ניהל הסמל ציון כהן ממישטרה פתח-תיקוה, ידיד ותיק של הקצין משה דבס, שבדרך-כלל עוסק בחקירות של פשעים חמורים. הוא דאג לכך ששמו של הקצין דבס לא יעורב כלל בפרשה. בבקשה להארכת מעצרו של אהרונוב, שהוגשה למחוז היום לבית-מישפט-השלום בפתח-תיקוה, נאמר שיפה אהרונוב נפגעה בביתו של קצין מישטרה, אך לא הוזכר שמו המפורש. יתירה מזו, בכתב-האישום שהוגש נגד אהרון אהרונוב נאמר רק, שהמתלוננת נפגעה כאשר עמדה לצאת מביתה של שכנה. לא יותר מכך.
היה טנאס חמור בחקירת המישטרה, בכך שהקצין המעורב בפרשה, שבביתו התרחש המאורע, היה אחד מקציני היחידה שאליה השתייך הסמל ציון כהן מי שניהל את החקירה.

בעדותה גילתה יפה אהרונוב שנישואי איה עם אהרון הם נישואין שניים, מזה קרוב ל-11 שנה. לפני-כן היתה נשואה בן פעם הראשונה, במשך שנה וחצי, והתגרשה מפני שבעלה היה עקר.

יפה טענה שמעולם לא נפגשה עם הקצין דבס, חוץ מאשר באותה שבת אחר-הצהריים, אך הוא עצמו הודה שביקר בביתה. הבעל, מצידו, טען שראה את אשתו עוד לפני כשנה במכוניתו של הקצין דבס, כשנסעה איתו.

בכתב-התביעה דרשה התובעת, עורכת-הדין מרים חרמון, להטיל על הנאשם עונש נש מכסימלי לפי החוק, היא מנתה את הרשעותיו הקודמות, והכריזה שהנאשם מסוכן, ובמיוחד למישפחתו. כן ביקשה להפעיל נגדו מאסר-בפועל, ואת המאסר על-תנאי שהוטל עליו בבית-המישפט בפתח-תיקוה לפני שאירע המקרה.

השופט הזכיר, בגור-הדין, כי ייתכן שיש ממש בחשד שהנאשם מטיל באשתו ובקצין דבס, והחשד הזה הוא שגרם למה שקרה. אך אין אדם יכול לעשות דין לעצמו, פסק. משום כך הטיל השופט מאסר בפועל של חמישה חודשים על אהרון אהרונוב.

בתקופה זו תוכל יפה לבקר בביתו של הקצין דבס ללא כל חשש שמישהו יפצח את פניה בעזרת לבנה. כעת היא מכינה תביעה אזרחית, שאותה תגיש נגד בעלה באמצעות עורך-הדין אברהם אורן.

יפה עצמה, מצידה, סיפרה אף היא על הלכה לדירתו של קצין-המישטרה רק כדי לשוחח איתו על מישפטו של בעלה שהסתיים לפני יומיים. אלא שפרקליטו של הבעל, עורך-הדין איתן, לא השתכנע מטענה זו, ושאל את הקצין אם קיים יחסים מיניים עם אשתו של הנאשם, אהרון אהרונוב.

דבס השיב שלא קיים עמה יחסים, ואו, כאשר נודע לדבס שבאולם בית-המישפט נוכחים עיתונאים (כתב וצלם של העולם הזה), קם על רגליו וביקש מהשופט שהדיונים במישפט זה יתקיימו בדלתיים סגורות, כן ביקש להוציא צו האוסר פירסום הדברים שנאמרו במישפט.

השופט חייך ודחה. לא נותר לשופט

קצין-מישטרה דבס - ולא אחרונה

אורי שטרומן אלא לחייך ולדחות את הבקשה. בקשות מסוג זה מגישים בדרך-כלל לבית-המישפט כאשר מדובר בעניינים סרידיים הקשורים בבטחון המדינה, או כשי רוצים להגן על קורבנות מעשי-אינס חמורים או במיקרים המפורטים בחוק, שזה לא היה אחד מהם. נראה שהקצין דבס חשב, שכאיש-מישטרה יש לו פריוולגיות בבית-המישפט.

נאשם כל אפשרות להיפגש איתו בימים הראשונים שלאחר המקרה, וזאת בניגוד מחלט להוראות החוק, וללא הסכר מת-קבל על הדעת.
כאשר נודע לשופטת המחוזית הדסה בן-עיתו, על נסיונות המישטרה למנוע מן הפרקליט, יוסף חבה, להיפגש עם אהרונוב ולשוחח איתו בהיותו במעצר, נזפה ב' מישטרה והורתה להעביר אל מסקד ה' מחוז הדרומי של המישטרה, ניצב אריה איצון, העתק מהחלטתה בנדון.

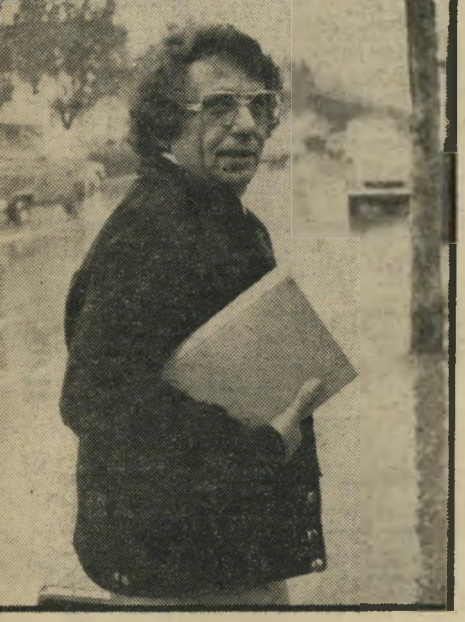
בבית-המישפט בפתח-תיקוה ביקש סניגור הנוכחי של אהרונוב, עורך-הדין שימחה איתן, משופט-השלום שיפסול עצמו מדיון בפרשה. מפני שבעבר דן בתיקים קודמים של אהרונוב, וגם חתם על הארכת מעצרו. לצורך זה ביקש הפרקליט להעביר את התיק לדיון בבית-מישפט אחר. שופט-השלום, דוד קרניאלי, פסל את עצמו, והתיק הועבר לבית-מישפט השלום ברמלה.

בבית מישפט זה טען בשבוע שעבר, קצין המישטרה משה דבס, גרוש (52), שיפה אהרונוב (30) באה אליו לדירתו באותה שבת גורלית, כדי להתייעץ איתו בעניין מישפטי.

בבית-המישפט אמר עורך-הדין איתן: "הכל היה תרגיל מישפטי. הם ידעו ש' עומד נגדו מאסר שנה וחצי על-תנאי, וביקשו לגרום לנאשם להגיב באלימות, כדי שהמאסר על-תנאי (שאותו קיבל רק יומיים קודם-לכן) יופעל נגדו."

נאשם אהרונוב מוכא לבית-המישפט - לא פעם ראשונה

פרקליט איתן - לא נתנו להיפגש